

SVERIGES RUNINSKRIFTER

UTGIVNA AV

KUNGL. VITTERHETS HISTORIE OCH ANTIKVITETS AKADEMIEN

ANDRA BANDET

ÖSTERGÖTLANDS RUNINSKRIFTER

GRANSKADE OCH TOLKADE

AV

ERIK BRATE

STOCKHOLM

KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

1911
[111410]

97. Grönlund, Åsbo sn, Göstrings hd.

Pl. XXXII. Fig. 2.

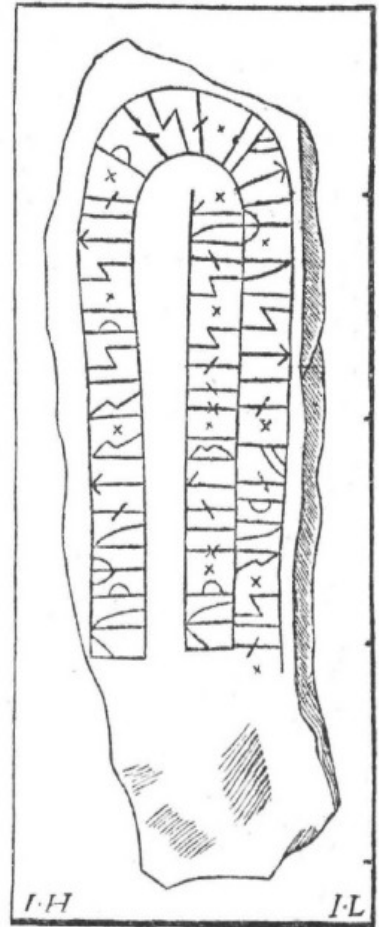
Litteratur: B. 880; L. 1190; W. 171; Broocman, *Beskr. öfver Östergötland*, s. 715; P. A. Säve, *ATS*, I, s. 108, *Reseberättelse* 1861, s. 90, teckning; C. F. Nordenskjöld, *Reseber.* 1870, s. 38, pl. VI; teckning av L. C. Wiede i statens hist. museum; E. Ihrfors, *Ostrogothia sacra*, s. 12, teckning.

Om runstensens plats yttrar P. A. Säve följande: »En runsten,, som förr stod i Mell-ängen, nära vägen, ej långt från Svartån, på Grönlunds säteris egor i Åsbo socken, har 1856 flyttats in i parken af jordegaren, Grefve Otto Klingspor.»

Ämnet är ljusröd granit.

Stenen är 1,79 m hög, största bredden är 77 cm. Slingan är 15—16 cm bred. Kors saknas. Ristningen är mycket tydlig.

I ordet **stin**, som är fullständigt i B. 880, finnes av **t** blott 9,5 cm nedifrån, av **i** 7 cm, av **n** 6 cm, av det följande sneda korset blott nedre hälften. Ut i **pnsa** är på **p** staven ovan bistaven borta. Ut i **hialbi** har **b** bistavarna skilda på mitten och från stavens ändar. I B. 880 sträcker sig den inre slingans övre linie högre upp än toppen av **l** i **saul**, vilket icke är händelsen.

B. 880.

Inskriften är följande:

Huvudslingan: **kupmuntr** › **rispi** › **stin** › **pnsa** › **eftir** › **uistin** › **fapur** › **sin** ›

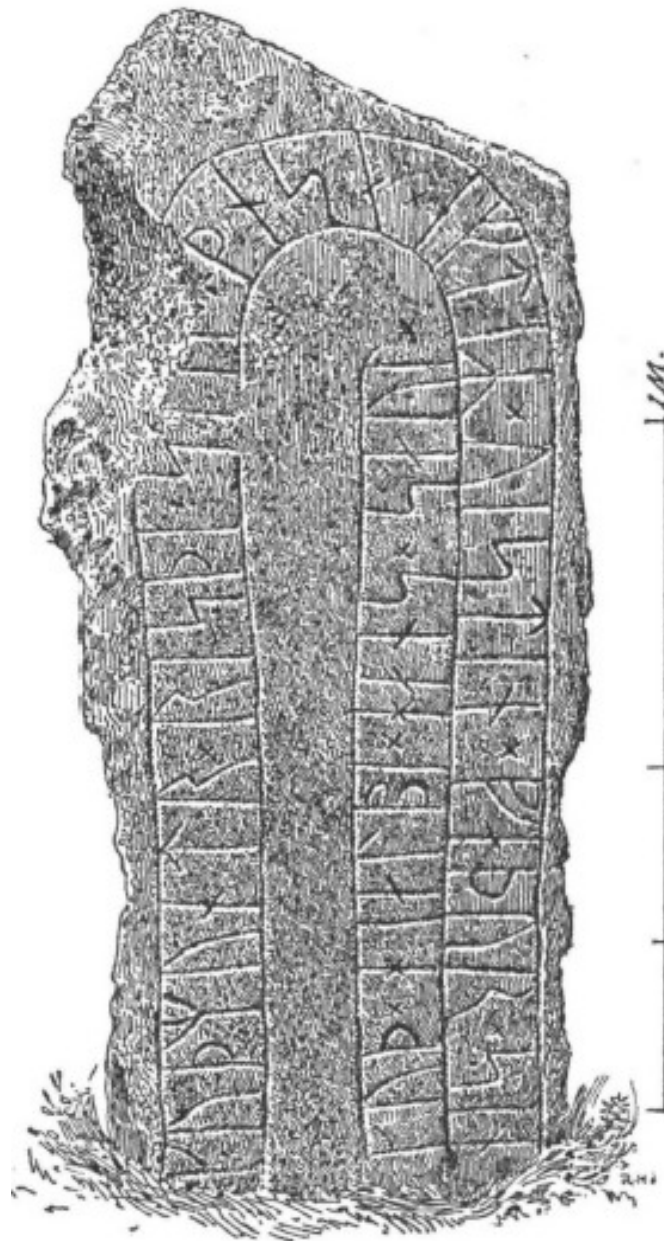
5 10 15 20 25 30 35 40

I en slinga på högra slingans nedre linie nedifrån uppåt: **kup** › **hialbi** › **hans** › **saul** ›

45 50 55

Namnet **uistin** motsvarar isl. *Vísteinn*, fda. *Visten*. Vilket uttal **saul** angiver, är svårt att avgöra; det har kanske varit *sāul* eller *sāwul*, lånat från ags. *sāwol*, se Brate, *Uppsala-studier*, s. 13. Jfr *siflu* Öl. 44 Bo, *saflu* Ög. 239 Skänninge.

Översättning: Gudmund reste denna sten efter Visten, sin fader. Gud hjälpe hans själ!

2. Ög. 97. Grönlund.